

Гострий кут

ХОЧА В КРАПЛИНКУ РОЗУМІННЯ, БУДУТЬ УСПІХИ, ЗНАННЯ І ВМІННЯ

Віддзвеніли різдвяні дзвіночки, згасли вогні новорічної ялинки. Прийшов час віддати належне тим, хто допоміг створити млинівчанам святковий настрій, а також нагадати про їхні проблеми. Отож, любий читачу, щодо святкового настрою, ти, напевно, звернув увагу на новорічну красуню-ялинку. Її надзвичайна привабливість полонила увагу не лише млинівчан. Гості з сусіднього Демидівського району не раз приїздили, щоб помилуватись на це новорічне диво. Але хто ж той чаклун, що перетворив непримітну лісову ялинку на неповторну красуню? Не хочу тебе розчаровувати, але не чаклуни та лісовики постаралися тут. Це в Млинівському будинку творчості школярів підрастає нова зміна юних радіоконструкторів. І саме вони виготовили радіотехнічний пристрій, який вмикав різнобарвні вогники і додав ялинці неповторності.

Та свята минули. «І де ж ваші юні радіоконструктори?» - запитав скептично настроєний читач. Можливо, в когось і склалась думка, що єдиною заслугою радіогуртківців є святкова ілюмінація. Це далеко не так. Найвизначнішою подією в житті гуртківців став Всеукраїнський тиждень науки і техніки, що проводився з 10 по 15 січня в Києві. Але про все по порядку.

Щорічно гуртківці-радіотехніки з Млинівського БТШ виборюють призові місця на обласних змаганнях з радіоконструювання. Не підвели і цього року. 18—19 грудня 1999 р. в Рівному проходили Дні науки і техніки, на яких наші земляки Ігор Бочкарьов (БТШ) і Сергій Гурман (ЗШ №3) зайняли, відповідно, третє та четверте місця

серед 14 учасників. Після вдалого виступу в області Ігор брав участь у змаганнях в Києві.

Для тих, хто хоч трохи знається на радіотехніці, хочу уточнити: це були не просто звичайні змагання, де перед тобою кладуть схему певного приладу і ти за певний час маєш виготовити його. Учасники Всеукраїнського тижня науки і техніки повинні були не лише виготовити прилад, а й внести певне раціоналізаторське зерно до його схеми, а також вміти захистити свій винахід. Завдання не з простих. Це не новорічна ілюмінація, яку побачать хіба що гості з сусіднього району. Однак робота молодого радіоаматора з Млинова Ігоря Бочкарьова порадувала членів журі на Всеукраїнському тижні науки та техніки. Прилад був визнаний одним з кращих із 130 представлених, а його автора запевнили, що в разі виготовлення повної технічної документації даний матеріал бунта опублікований в журналі «Радіоаматор».

Ось якими майстрами можуть стати завтра теперішні школярі, якщо, звичайно, сьогодні ми не махнемо на них рукою. Адже, як правило, проблеми виникають у того, хто працює і хоче працювати, хоче вчитися і вдосконалювати свої вміння. А саме такі діти відвідують заняття гуртків будинку творчості школярів. І саме тому вони заслуговують поваги до своїх уподобань.

Не хочеться звинувачувати когось в нечуйному ставленні до гуртківців, адже отримали діти для занять світле просторе приміщення, хоч і виявилось згодом, що виділені для гуртківців кімнати потребують капітального переобладнання.

(Закінчення на 6 стор.)

ХОЧА Б КРАПЛИНКУ РОЗУМІННЯ, БУДУТЬ УСПІХИ, ЗНАННЯ І ВМІННЯ

(Початок на 4 стор.)

Дехто з працівників гуртків з неприхованим полегшенням повернувся в свої старенькі гурткові кімнати колишнього приміщення. І, здається, проблема вирішилась: і місця всім вистачило, і регіонального принципу охоплення гуртковою роботою школярів додержували. Однак другу частину старого приміщення БТШ пообіцяли відібрати, мовляв, для поліпшення керівного процесу гуртковою

роботою доцільніше, щоб усі гуртки працювали в одному приміщенні. І ніхто навіть не запитав: скільки сил та коштів потратили керівники гуртків, щоб самостійно обладнати кабінети, допомогти багатьом школярам добитися вершин в обраній ними справі. І чи багато батьків, чиї діти навчаються в початкових класах, дозволять відвідувати їм улюблені гуртки, що працюватимуть в мікро-

районі вулиць Пушкіна—Гагаріна, якщо після цього дітям доведеться повертатися додому на вулицю Лугову, що на Муравії, чи на Млинівську, що на Масляній. І як виглядатиме танцювальний колектив, що ділить одну кімнату з драматичним та ляльковим гуртками, на фоні танцювального колективу гімназії, що займається поверхом вище і має все: роздягалки, обладнання станками та дзеркала.

Ось далеко неповний перелік проблем, з якими зіткнувся колектив БТШ у 2000 році, колектив, який хоче і може виховувати переможців українських змагань, колектив, який більше не просить допомоги, а лише краплю розуміння.

Заодно висловлюю подяку за матеріальну допомогу, розуміння та підтримку Віктору Йосиповичу Диксі - начальнику Дубнівського цеху електрозв'язку,

Петру Петровичу Романчу - начальнику технічного відділу Рівненської фірми «Інфосистема-2», Сергію Володимировичу Бондаруку - начальнику кабельної дільниці №4, Ігорю Павловичу Гуцу - електро-механіку кабельної дільниці, Михайлу Дмитровичу Момоту - начальнику Млинівської дільниці електро-зв'язку.

Микола ВАЩИЩУК,
керівник технічних
гуртків.